



วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

URL : <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/archive>

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559

JOURNAL OF INDUSTRIAL EDUCATION

FACULTY OF EDUCATION, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY Volume 10 No. 1 January – June 2016

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ
สำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

A Development of Information Management Model for Secondary Schools

ธัญรัตน์ โชติวิวุฒิปงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุญย์ อ่อนมั่ง

Thannarat Chotwittipong, Sowwanee Sikkhabandit, Paiboon Onmung

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

6/999 พหลโยธิน 52 แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220

Graduate School, North Bangkok University

6/999 Phahonyotin 52, Klongtanon, Saimai District, Bangkok 10220

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 1) แบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการด้านสารสนเทศ 2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบ 4) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า สารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีการดำเนินการจัดระบบสารสนเทศมีลักษณะเป็นวงจรตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลการตรวจสอบข้อมูลการประมวลผลข้อมูลการจัดเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ซึ่งต้องกระทำทุกขั้นตอนครบวงจรจึงจะได้สารสนเทศ ที่มีคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน การจัดการด้าน

ธัญรัตน์ โชติวิฑูพิพงษ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

สารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษามีปัญหาคือความไม่เป็นไปตามความต้องการหรือปฏิบัติงานแล้วไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดตามวงจร ความต้องการในอนาคตด้านสารสนเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา คือ ใช้ในการวางแผน กำหนดนโยบายแก้ไขข้อบกพร่องของหน่วยงานรายงานผลและประเมินผลรวมทั้งรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษา สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ควรมีการติดตาม ประเมินผลการใช้ และแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรภายนอก มีนโยบายในการบริหารงานที่ชัดเจน และบุคลากรต้องพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับงาน รวมทั้งผู้บริหารต้องมีความรู้และความเข้าใจด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา องค์กรประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดการองค์การ 3) ด้านการอบรม 4) ด้านการนิเทศติดตาม 5) ด้านการวัดและประเมินผล และ 6) ด้านทรัพยากร รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ สารสนเทศ มัธยมศึกษา

Abstract

This study aimed 1) to study the conditions and needs of information technology for secondary school 2) to develop of administration information technology Model 3) to assessment administration information technology model research and development. The samples were 20in field of administration information technology in secondary school, educational service area office 4, Office of the Basic Education Commission, which acquire by Simple Random Sampling. The questionnaires were instrument in this study which was divided into 4 types: 1) The conditions and the needs information technology questionnaire 2) The structure of composition questionnaire 3) Questionnaire type 1- 3 which was about composition model 4) Evaluation form for appropriate model. (%). The collected data was analyzed by percentage, mean, standard deviation, median, and Quartiles. The result of this study found that , Information technology for secondary school has operation of information technology management which was the characteristic of cycle for data collection, looking into information, assessment the database, storage, analysis, and practical information which they were done every process. As a result, they were technology information which had quality and usefulness for administration, Information technology management for secondary school. However, there was a problem which was unapproved or operation that was not criteria for cycling specification. The need for the future in information technology was very important for education administration which was used in planning, policy specification, solving problems in office, result and evaluation including to the report of progress in education. Besides, it should be paid attention, assessment for using and searching cooperation (MOU) with external organization. There was policy for administration clearly and the staffs had to develop themselves appropriately with working. Then the executives had to have knowledge and understand in information technology for secondary school. The composition of administration information technology model for secondary school which was divided 6 compositions: 1) Planning 2) Organization 3) Training 4) Supervision 5) Assessment and Evaluation and 6) Resources. The result of developing model was examined by 17 the experts by Delphi Technique for three times which were by median and range of quartiles in each subject that was 4.00 – 5.00 median in every

ธัญนรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

subject and the range of quartiles 0.001 – 1.50 subject. The result of assessment for administration information technology model for secondary school, overall, was high level in every side

Keywords: *Administration, Information, Secondary School*

ชัยนรินทร์ โชติวิฑูฬพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

บทนำ

แนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยจัดให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ทุกรูปแบบ (กรมสามัญศึกษา. 2544:2) และส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะสู่การเรียนรู้สารสนเทศ ทั้งนี้เพราะสารสนเทศเป็นปัจจัยสำคัญ และจำเป็นต่อบุคคลทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาอาชีพ และการดำรงชีวิตให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมีโรงเรียนเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ โดยตระหนักถึงการสร้างปัญญา สร้างองค์ความรู้ใหม่ การเพิ่มทักษะการเรียนรู้สารสนเทศควบคู่ไปกับการสร้างคุณธรรมเพื่อให้มีความสามารถเชิงวิชาการและอาชีพที่สูงขึ้น

ในแวดวงราชการและสถานศึกษา ดูเหมือนว่ายังก้าวเดินไปอย่างเชื่องช้า แม้จะมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เช่นเดียวกับกับภาคเอกชน มีกรอบนโยบายที่ชัดเจน แต่ภาพรวม ก็ยังไม่สามารถบรรลุให้เป็นไปตามมาตรฐานการบริหารการจัดการ การให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้การจัดการศึกษาโดยตรง การสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในด้านบริหาร ด้านวิชาการ งบประมาณ ด้านบริการยังดำเนินการไม่เต็มที่ บางสถานศึกษาไม่มีช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายภายใน หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ไม่มีเว็บไซต์หน่วยงานสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาขาดโอกาส การใช้ช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการสร้างองค์ความรู้ เป็นประตูเชื่อมโยงความรู้สู่โลกภายนอก ส่งผลให้ครูผู้สอนในสถานศึกษายังมีอัตราการเข้าใช้งานทั้งในส่วนผู้ผลิต และผู้แสวงหาความรู้ในอัตราค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนก็ขาดโอกาส ช่องทางการเข้าถึง องค์ความรู้นอกห้องเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในเชิงบริหารและการบริการ ไม่ว่าจะเป็นขาดข้อกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศสถานศึกษาขาดการวางแผนแม่บทขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ หรือหากสนับสนุนก็ไม่เพียงพอขาดการติดตามผลการใช้งาน ทั้งในเชิงระบบและมาตรฐานของบุคลากรด้านไอทีขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างจริงจัง ไม่มีระบบการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายเป็นของสถานศึกษาเองขาดกลไกการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอย่างถูกระบบมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลบ่อยครั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาขาดคุณภาพ ขาดมาตรฐานเวลา โอกาสการเข้าถึงช่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนยังมีน้อย ระบบ และอุปกรณ์ที่มี มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการให้บริการในการจัดการศึกษาระบบ และอุปกรณ์ที่มี มีมาตรฐานต่ำไม่สอดคล้องกับวิวัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนไปการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนไม่ เป็นไปตามข้อกำหนดผู้บริหารและครูผู้สอนขาดความรู้พื้นฐานในการใช้งานและการพัฒนางานในหน้าที่ (บริหารและการศึกษา)และอื่นๆอีกมากมาย (สุวัฒน์ ธรรมสุนทร, 2556: ออนไลน์)

การเรียนรู้สารสนเทศเป็นข้อกำหนดพื้นฐานและเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการศึกษาระดับทุกสภาพการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่อาศัยทรัพยากรสารสนเทศเป็นสำคัญ(สมานลอยฟ้า. 2544: 4)ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นบทบาทสำคัญที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งมุ่งสอนให้ผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณคิดเป็นทำเป็นและฝึกการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ(มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2550: 9)ดังนั้น การเรียนรู้สารสนเทศจึงมีความสำคัญทั้งในด้านการเรียนรู้การดำรงชีวิตในสังคมและเป็นความจำเป็นของสถาบันการศึกษาจะต้องสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้รู้สารสนเทศในสังคมการเรียนรู้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของคนไทยและสังคมไทย(ชุตินาถัจฉานันท์. 2544: 50) จึงถือได้ว่าการส่งเสริมการเรียนรู้สารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสร้างพลังให้กับบุคคลเนื่องจากบุคคลผู้รู้สารสนเทศจะสามารถตระหนักถึงความต้องการของตนเองมีเทคนิคและทักษะในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศ แหล่งสารสนเทศและเครื่องมือต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการ (Bawden. 2001: 230) ดังนั้น การเรียนการสอนในโรงเรียนในปัจจุบันจึงมีจุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ธัญรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบลีย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองย่อมทำให้เข้าใจบทเรียนอย่างลึกซึ้งและเมื่อค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอก็จะเห็นคุณค่าของ การเรียนรู้ นอกจากนี้ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆหลายประเภทหลายรูปแบบยังเป็นการฝึกฝนให้ ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ข้อคิดเห็นต่างๆเพื่อนำไปสู่อุสรูปที่มีเหตุมีผล

จากการประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานรอบสาม ระหว่าง พ.ศ. 2554-2555 ของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ผ่านมา ผลการประเมินโรงเรียน จำนวน 7,985 แห่ง พบว่า ไม่ผ่านการประเมิน 2,295 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.74 สาเหตุเนื่องจากการขาดครูผู้สอน ขาดสื่อการเรียนการสอน และการขาดสารสนเทศในการนำเสนอ จะเห็นว่าการจัดระบบสารสนเทศในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลทุกคนในองค์กรที่จะมีข้อมูลประกอบการพัฒนางานสร้างทางเลือกใหม่ในการดำเนินงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อย่างมีประสิทธิภาพและสารสนเทศประกอบวางแผนตัดสินใจ กำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (สำนักทดสอบทางการศึกษา.2544) ดังนั้น สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนผู้บริหาร การศึกษา จะต้องสนใจในด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นความรู้ที่มาจากแหล่งต่าง ๆ โดยที่ผู้ที่มีข้อมูลข่าวสารมากก็จะ กลายเป็นผู้ที่มีความทันสมัย อยู่ในยุคของสังคมฐานความรู้ คือการใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ และ ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ เพราะความรู้เกิดจากปัญญา การค้นหา วิเคราะห์วิจัย เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่แท้จริง เชื่อถือได้ สามารถนำไปปฏิบัติได้ บุคลากรทางการศึกษาจึงเป็นผู้มีความรู้ และรู้จักแสวงหาความรู้จนได้เป็น ผู้ชำนาญการหรือเชี่ยวชาญ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรทางการศึกษาต้องมีความสามารถและทักษะในการบริหารจัดการ ด้านสารสนเทศ จะเห็นได้ว่าปัญหาคุณภาพของสถานศึกษาเกิดจากปัจจัยด้านสารสนเทศของสถานศึกษาเป็น เบื้องต้น ซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทุกด้าน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ นำไปประยุกต์ใช้พัฒนาโรงเรียนตาม แนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 เพื่อนำมาใช้ใน การพัฒนาการบริหารจัดการด้านสารสนเทศในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการพัฒนาการศึกษา และเหมาะสมกับสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีคุณภาพและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษา โดยการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในระดับรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงาน สารสนเทศของโรงเรียน

ชัยรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 โรงเรียน (จำนวน 84 คน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 20 คนที่ผ่านการประเมินภายนอกรอบสาม ปีการศึกษา 2554 – 2555

2.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.) การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

4.) การวิเคราะห์ข้อมูล จากการใช้แบบสัมภาษณ์สภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คน และครูผู้รับผิดชอบงานระบบสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 10 คน รวม 20 คน จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเขต 4 ที่ผ่านการประเมินภายนอกรอบสาม ปีการศึกษา 2554 – 2555 ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลนำมาจัดทำเป็นร่างกรอบองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 42 โรงเรียน (จำนวน 84 คน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้รับผิดชอบงานสารสนเทศของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และใช้กลุ่มเป้าหมายในการสร้างและพัฒนารูปแบบ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบสอบถามฉบับที่ 1 เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1 เพื่อสอบถามความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการประเมินถึงความเป็นไปได้ ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบจากการดำเนินการในการใช้เครื่องมือไปตรวจสอบด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยผู้ตรวจสอบเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน (ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง) เพื่อเป็นการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดย

ชัยรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

การลงฉันทามติ (Consensus) ของความคิดเห็นสำหรับนำไปใช้ในการตัดสินใจให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- แบบสอบถามฉบับที่ 2 เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2 เพื่อประเมินองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการประเมินถึงรูปแบบจากการดำเนินการในการใช้เครื่องมือแบบสอบถามฉบับที่ 1 ไปตรวจสอบด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยผู้ตรวจสอบเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน (ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง)

- แบบสอบถามฉบับที่ 3 เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อใช้ในเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 3 เพื่อยืนยันองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการประเมินรูปแบบจากการดำเนินการในการใช้เครื่องมือแบบสอบถามฉบับที่ 2 ไปตรวจสอบด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยผู้ตรวจสอบเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน (ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง)

3.) การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาแล้วนำมาจัดทำเป็นร่างกรอบองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน ตรวจสอบด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เพื่อเป็นการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยการลงฉันทามติ (Consensus) ขอความคิดเห็นสำหรับนำไปใช้ในการตัดสินใจ โดยใช้แบบประเมินความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 รอบ และสรุปผลจากแบบประเมินความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จัดเป็นองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่สมบูรณ์

4.) การวิเคราะห์ข้อมูล จากการใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 คนและครูผู้รับผิดชอบงานระบบสารสนเทศของโรงเรียน จำนวน 10 คน รวม 20 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษาเขต 4 ที่ผ่านการประเมินภายนอกรอบสาม ปีการศึกษา 2554 – 2555 ได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลนำมาจัดทำเป็นองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

ใช้แบบประเมินความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ ได้วิเคราะห์สรุปผลและสังเคราะห์จากแบบประเมินความเป็นไปได้ขององค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จัดเป็นองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 44 คนประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษาเขต 4 (จำนวน 1 คน) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษาเขต 4 (จำนวน 42 คน) และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌมศึกษาเขต 4 (จำนวน 1 คน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 20 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขต

ธัญรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบลีย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 (จำนวน 1 คน) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา (จำนวน 18 คน) และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 (จำนวน 1 คน) ได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

2.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบประเมินความเหมาะสมของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.) การเก็บรวบรวมข้อมูล นำรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มาตรวจสอบความเหมาะสม ถูกต้อง และการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำนวน 20 คน และสรุปข้อมูลจากการประเมินความเหมาะสมของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

4.) การวิเคราะห์ข้อมูล จากการใช้แบบประเมินความเหมาะสมของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำนวน 20 คนนำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงความเหมาะสม ถูกต้องและการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

1.1 สภาพปัจจุบันด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่ามีการดำเนินการจัดระบบสารสนเทศ มีลักษณะเป็นวงจรตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ซึ่งต้องกระทำทุกขั้นตอนครบวงจรจึงจะได้สารสนเทศที่มีคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน

1.2 ปัญหาการจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาพบว่า สิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งไม่เป็นไปตามความต้องการหรือปฏิบัติงานแล้วไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดตามวงจร คือ (1) การเก็บรวบรวมข้อมูล ไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล (2) การตรวจสอบข้อมูลขาดการวางแผนในการตรวจสอบข้อมูล ขาดการตรวจ ความถูกต้องครบถ้วนความเป็นไปได้และความเป็นปัจจุบันของข้อมูล (3) การประมวลผลข้อมูลขาดการวางแผนการประมวลผลการจำแนกแยกประเภทเพื่อการประมวลผลข้อมูล ไม่มีการเรียงลำดับข้อมูล (4) การจัดเก็บข้อมูลไม่มีการวางแผนในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลตามลักษณะของงานบริหารขาดการจัดกระทำข้อมูล (5) การวิเคราะห์ข้อมูลไม่มีการวางแผนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล (6) การนำข้อมูลไปใช้ไม่มีการวางแผนในการนำเสนอข้อมูลความชัดเจนของข้อมูลในการนำเสนอ ยังไม่เหมาะสมและขาดบุคลากรที่มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูล

1.3 ความต้องการในอนาคตด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า สารสนเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา คือ ใช้ในการวางแผนใช้ในการกำหนดนโยบายใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของหน่วยงานใช้ในการรายงานผลและการประเมินผลรวมทั้งการรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษาดังนั้น จึงมีความต้องการใช้เครื่องมือต้องทันสมัย และมีปริมาณเพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้งาน มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักในการใช้สารสนเทศให้เห็นถึงประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็น ต้องมีการแต่งตั้งมอบหมาย

ชัยรัตน์ โชติวิฑูฬพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

งานสารสนเทศแก่ผู้รับผิดชอบ มีระบบแสดงผลงานนักเรียนผ่านเว็บไซต์ นำระบบมาใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ใช้เพื่อการบริหารงาน มีการจัดหมวดหมู่ให้ชัดเจน มีแผนงานชัดเจนมีเครือข่ายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพมีการจัดสรรงบประมาณเพียงพอมีนโยบายการสอนแบบใช้สารสนเทศที่จริงจังใช้เป็นสื่อที่มีคุณภาพสร้างองค์ความรู้ให้ครู ผู้บริหารให้ความสำคัญ และมีการนำซอฟต์แวร์มาประยุกต์ใช้งาน ICT ติดตาม ประเมินผลการใช้ ICT

1.4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ด้านสารสนเทศ ควรเพิ่มการติดตาม ประเมินผลการใช้ และแสวงหาความร่วมมือ (MOU) กับองค์กรภายนอก มีนโยบายในการบริหารงานที่ชัดเจน มีเครื่องมือเพียงพอต่อการใช้งาน และมีประสิทธิภาพ มีการจัดการด้านการบำรุงรักษา มีการแบ่งภาระงานตามงาน บุคลากรต้องพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับงาน รวมทั้งผู้บริหารต้องมีความรู้และความเข้าใจด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลนำมาจัดทำเป็นร่างองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 6 องค์ประกอบ จำนวน 61 ตัวชี้วัด ดังนี้

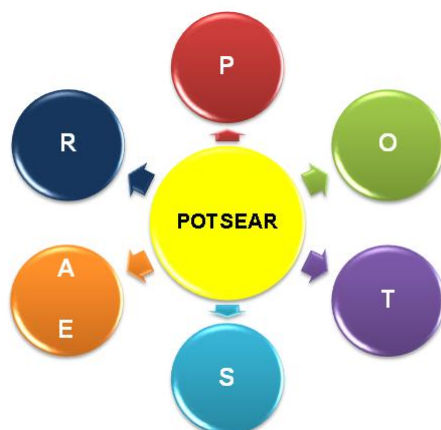
- องค์ประกอบที่ 1 ด้านการวางแผน (Planning) มี จำนวน 18 ตัวชี้วัด
- องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการองค์กร (Organizing) มีจำนวน 19 ตัวชี้วัด
- องค์ประกอบที่ 3 ด้านการอบรม (Training) มีจำนวน 4 ตัวชี้วัด
- องค์ประกอบที่ 4 ด้านการนิเทศติดตาม (Supervision) มีจำนวน 9 ตัวชี้วัด
- องค์ประกอบที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล (Assessment) มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด
- องค์ประกอบที่ 6 ด้านทรัพยากร (Resource) มีจำนวน 5 ตัวชี้วัด

2.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา รอบที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ค่าเฉลี่ยโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 99.17 และไม่เห็นด้วยมีค่าต่ำสุดในระดับ 0.83

2.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อตัวชี้วัดของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา รอบที่ 2 กลุ่มทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ด้วยความคิดเห็นโดยรวมมีค่าตัวชี้วัดอยู่ในระดับสูงทุกด้าน

2.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อตัวชี้วัดของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัศึกษารอบที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อตัวชี้วัดของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตัวชี้วัดค่ามัธยฐานและค่าควอไทล์อยู่ในระดับสูงรอบที่ 1 และรอบ 3 มีตัวชี้วัดทั้งหมด 61 ข้อ มีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.00-5.00 ทุกข้อและพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00-1.50 ทุกข้อ

ธัญรัตน์ โชติวิวุฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)



ภาพประกอบ 1 รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

3 การประเมินรูปแบบ ผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้ ได้ประเมินรูปแบบ ถึงความเหมาะสม ถูกต้องและการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ของรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศ สำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เหมาะสมมากที่สุด 3 ด้าน ($\bar{X} = 4.53-4.60$)คือ ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ด้านการนำไปใช้ และด้านความถูกต้องของรูปแบบเรียงลงมาตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านความถูกต้องของรูปแบบ ข้อที่ 4 การวัดและประเมินผลรูปแบบ ($\bar{X} = 4.75$) อยู่ในลำดับที่ 1 มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาสภาพและความต้องการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีการนำเอาสารสนเทศไปใช้บริหารจัดการในโรงเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยมีแนวทางในการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษา คือ มี 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์และการวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บการกำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการกำหนดผู้รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ความสามารถของผู้เก็บรวบรวมข้อมูลการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลความร่วมมือของบุคลากรในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูลเป็นขั้นที่ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมตรวจสอบว่าตรงกับความเป็นจริงข้อมูลเป็นปัจจุบันหรือไม่ต้องมีการวางแผนในการตรวจสอบข้อมูลการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและความเป็นไปได้ของข้อมูลความเป็นปัจจุบันของข้อมูลการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฟอร์มที่ใช้เก็บข้อมูลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลการตรวจสอบความสอดคล้องกันระหว่างข้อมูลเก่าและใหม่การตรวจสอบวิธีดำเนินการตรวจสอบข้อมูลความรู้ความสามารถของผู้ตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูลเป็นขั้นนำข้อมูลมาประมวลผลเป็นสารสนเทศโดยนำมาจัดกลุ่มแยกแยะตามลักษณะและประเภทของข้อมูลซึ่งจะต้องมีการวางแผนการประมวลผลข้อมูลการจำแนกแยกประเภท เพื่อการประมวลผลข้อมูลการเรียงลำดับข้อมูลหลังจากแยกประเภทข้อมูลการประมวลผลด้วยมือการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ความทันสมัยของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลการตรวจสอบความถูกต้องของสถิติที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลความรู้ความสามารถของผู้ประมวลผลข้อมูลการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล 4) การจัดเก็บข้อมูลเป็นขั้นที่มีการจัดเก็บรักษาข้อมูลให้เป็นระบบมีระเบียบมีการจัดหมวดหมู่และสะดวกในการใช้ซึ่งผู้ที่จะนำข้อมูลไปใช้ได้แก่ผู้บริหารครูในโรงเรียนชุมชนหรือหน่วยงานอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการใช้การจัดเก็บข้อมูลควร

ชัยนรินทร์ โชติวิวุฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมิ่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

เลือกสถานที่ที่เหมาะสมปลอดภัยมีการวางแผนในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบการจัดทำระบบแฟ้มข้อมูลการจำแนกประเภทข้อมูลเป็นหมวดหมู่ของการใช้การจัดเก็บข้อมูลตามลักษณะของงานบริหารการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นปัจจุบันความเพียงพอของเครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลความปลอดภัยของข้อมูลในการจัดเก็บข้อมูลความรู้ความสามารถของผู้จัดเก็บข้อมูลการจัดระบบค้นหาหลังจากการเก็บข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนการนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ตัดสินใจในการบริหารการวิเคราะห์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันจึงต้องมีการวางแผนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ การกำหนดวิธีการกำกับงานตามขั้นตอนลำดับความสำคัญของข้อมูลโดยจัดหมวดหมู่ของสภาพปัญหาความรู้ความสามารถของผู้วิเคราะห์ข้อมูลการแปลความหมายข้อมูลความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลการกำหนดแผนเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการวิเคราะห์ข้อมูล 6) การนำข้อมูลไปใช้เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศและประเมินผลการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศตามกระบวนการอย่างรอบคอบและนำมาใช้ตัดสินใจบริหารงานต้องมีการวางแผนในการนำเสนอข้อมูลการกำหนดระยะเวลาในการนำเสนอเป็นรายสัปดาห์รายเดือนรายภาคเรียนรายปีการกำหนดรูปแบบและวิธีการรายงานผลการนำเสนอข้อมูลการนำข้อมูลไปใช้อย่างต่อเนื่องการกำหนดผู้รับผิดชอบในการนำเสนอข้อมูลการประเมินผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศความชัดเจนของข้อมูลในการนำเสนอความรู้ความสามารถของผู้นำเสนอข้อมูลและการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆก่อนนำเสนอข้อมูล แนวคิดและหลักการสำคัญในการใช้ข้อมูลสารสนเทศนั้นไม่ว่าจะเพื่อการใดจะต้องประกอบด้วยการตัดสินใจบวกเข้าไปด้วยทุกครั้งซึ่งหมายถึงว่าการใช้ข้อมูลต้องมีศิลปะประกอบด้วยโดยเฉพาะสำหรับผู้บริหารมีผู้กล่าวว่า “การทำงานทุกอย่างเราต้องใช้ข้อมูลแต่บางครั้งข้อมูลอาจกลับมาสร้างปัญหาหรือฆ่าเราได้หากเราใช้ไม่ถูก” การตัดสินใจถือเป็น ความผิดพลาดยิ่งกว่าข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาผู้บริหารสามารถนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อไป (สนอง เครื่องมาก, 2533: 35) สภาพการใช้สารสนเทศที่ก่อให้เกิดปัญหา คือ ข้อมูลสารสนเทศที่มีในแต่ละระดับยังไม่เพียงพอต่อการใช้ที่มีก็ยังคงต้องไม่สมบูรณ์บางส่วนไม่เป็นปัจจุบันทันกับความต้องการที่จะใช้ในแต่ละช่วงเวลาหน่วยงานที่รับผิดชอบยังไม่ชัดเจนพอเช่นหน่วยงานระดับโรงเรียน ยังไม่มีองค์กรหรือกรอบอัตรารองรับส่วนระดับจังหวัดและระดับกรมเองแม้จะมีหน่วยงานและกรอบอัตรากำลังแต่ยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นแหล่งข้อมูล (Data or Information Center) ให้ผู้ใช้ในหน่วยงานและผู้รับบริการจากภายนอกได้อย่างสมบูรณ์บุคลากรยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการบริหารและจัดการการใช้ข้อมูลอย่างเป็นระบบยังไม่ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะช่วยให้การบริการและจัดการใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพมาใช้อย่างเต็มที่เพราะข้อจำกัดด้านกำลังทรัพยากรที่มีราคาค่อนข้างแพงความรู้ความเข้าใจและทักษะของบุคลากรที่จะใช้เทคโนโลยีเช่นคอมพิวเตอร์การสร้างเครือข่ายข้อมูลการส่งสารข้อมูลสายตรงเชื่อมโยงกันก็ยังมีไม่เพียงพอ นุชรินทร์ ศรีสังข์ (2551) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการระบบสารสนเทศสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบัน ด้านการรวบรวมข้อมูล กิจกรรมที่บุคลากรเลือกปฏิบัติมากที่สุดคือใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการตรวจสอบข้อมูล กิจกรรมที่บุคลากรเลือกปฏิบัติมากที่สุดคือ ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลทุกครั้งที่ตรวจสอบพบข้อผิดพลาด ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล กิจกรรมที่บุคลากรเลือกปฏิบัติมากที่สุดคือ ปรับปรุงข้อมูลที่ผิดพลาดให้เป็นปัจจุบันเสมอด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ กิจกรรมที่บุคลากรเลือกปฏิบัติมากที่สุด คือ จัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์ และด้านการนำเสนอข้อมูล กิจกรรมที่บุคลากรเลือกปฏิบัติมากที่สุดคือ นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้เพื่อรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบปัญหาของการจัดการระบบสารสนเทศ เมื่อนำไปสร้างเป็นผังพาเรโตพบว่าปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขก่อนเป็นอันดับแรกของแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้ ด้านการรวบรวมข้อมูล คือ ปัญหาบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติ ส่วนด้านการตรวจสอบข้อมูล คือ ปัญหาไม่ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบข้อมูล ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ปัญหาบุคลากรขาดความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติ ด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ คือ ปัญหาระบบค้นหาข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพ และด้านการนำเสนอข้อมูล คือ ปัญหาข้อมูลที่ใช้ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติเพราะข้อมูลไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้

ชัยนรินทร์ โชติวิวุฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

ถูกต้องตามลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับการศึกษาของผู้วิจัย ดังนั้นสภาพการบริหารจัดการสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จึงต้องดำเนินการพัฒนา วีระสุภากิจ (2539 : 202-204) ได้เสนอวิธีพัฒนาระบบสารสนเทศไว้ ดังนี้ 1) วิเคราะห์กิจวิธีเฉพาะกิจมุ่งเพื่อแก้ปัญหาบางอย่างโดยเฉพาะไม่คำนึงถึงปัญหาหรือศักยภาพที่จะทำการบูรณาการการประยุกต์ต่างๆเข้าด้วยกัน 2) วิธีการทำตัวแบบข้อมูลวิธีการทำตัวแบบข้อมูลพยายามพัฒนาตัวแบบฐานข้อมูลที่ใช้ร่วมกันซึ่งฐานข้อมูลดังกล่าวจะมีสารสนเทศที่จำเป็นในการสนับสนุนการปฏิบัติการขององค์กรและจัดความซ้ำซ้อนของข้อมูล 3) วิธีจากล่างขึ้นบนมุ่งที่ความต้องการด้านการประมวลผลรายการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานขององค์กรและการดำเนินการระบบเพื่อสนองความต้องการเหล่านี้ 4) วิธีจากบนลงล่างวิธีจากบนลงล่างพยายามทำให้ระบบสารสนเทศสอดคล้องกับกลยุทธ์ของธุรกิจและให้ฝ่ายบริหารระดับสูงมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนกลยุทธ์สารสนเทศเหล่านั้นควบคู่กับข้อมูลที่องค์กรต้องการและเทคโนโลยีสารสนเทศที่พร้อมสำหรับการดำเนินงานระบบสารสนเทศการวางแผนที่มุ่งที่กิจกรรมข้อมูลและเทคโนโลยีและใช้แผนนี้ขึ้นระบบ ทั้งเพื่อให้การบริหารจัดการสารสนเทศสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงมีความต้องการใช้เครื่องมือต้องทันสมัย และมีปริมาณเพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้งาน มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักในการใช้สารสนเทศให้เห็นถึงประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็น ต้องมีการแต่งตั้งมอบหมายงานสารสนเทศแก่ผู้รับผิดชอบโดยต้องแบ่งเบาภาระผู้รับผิดชอบมีระบบแสดงผลงานนักเรียนผ่านเว็บไซต์ นำระบบมาใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ใช้เพื่อการบริหารงานไม่ใช่ควบคุมงาน มีการจัดหมวดหมู่ให้ชัดเจน มีแผนงานชัดเจนในการกำหนดภาระหน้าที่ตามฝ่ายงานทำความร่วมมือกันด้านเครือข่ายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพมีการจัดสรรงบประมาณเพียงพอข้อมูลรวดเร็วเป็นปัจจุบัน มีนโยบายการสอนแบบใช้สารสนเทศที่จริงจังใช้เป็นสื่อที่มีคุณภาพ และพร้อมใช้งานสร้างองค์ความรู้ให้ครู ผู้บริหารให้ความสำคัญ และมีการนำซอฟต์แวร์มาประยุกต์ใช้งาน ICT รัฐควรมีแผนงานโครงการชัดเจน ระยะเวลาเหมาะสม ติดตาม ประเมินผลการใช้ ICT รวมทั้งต้องสร้างเครือข่ายแสวงหาความร่วมมือ (MOU) กับองค์กรภายนอก มีนโยบายในการบริหารงานที่ชัดเจน มีสื่อเพียงพอต่อการใช้งาน และมีประสิทธิภาพ มีการจัดการด้านการบำรุงรักษาระบบต้องเป็นปัจจุบัน มีการแบ่งภาระงานตามงานแต่ละฝ่าย บุคลากรต้องพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับงาน มีความรับผิดชอบ เห็นคุณค่า ผู้บริหารต้องมีความรู้และความเข้าใจด้านการบริหารจัดการสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของวอร์เรน (Warren, 2000) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบจากการวางระบบสารสนเทศของนักเรียนด้วยระบบปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ที่มีต่อกระบวนการตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารและบุคลากรภายในของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาผลการวิจัยที่พบสามารถนำไปใช้สนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า การวางระบบสารสนเทศของนักเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์สามารถช่วยเพิ่มอำนาจและความคล่องตัวในกระบวนการเพื่อทำการตัดสินใจสั่งการในงานของผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรของโรงเรียนในท้องถิ่นได้มากขึ้นผู้บริหารโรงเรียนค่อนข้างจะให้ความเชื่อมั่นในข้อมูลที่กล่าวถึงความต้องการของชุมชนและนักเรียนมากกว่าที่จะให้ ความเชื่อมั่นในกฎและกระบวนการซึ่งยึดการตัดสินใจของส่วนกลางเป็นหลักตามแบบวิธีการบริหารงานแบบเดิมคือแบบบนลงล่างการวางระบบสารสนเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์สามารถช่วยสนับสนุนให้เกิดศักยภาพในการรวบรวมข้อมูลประกอบการตัดสินใจสั่งการและการปฏิรูปการปฏิบัติงานได้มากขึ้นเมื่อองค์กรใดใช้ระบบสารสนเทศช่วยในการวางโครงสร้างให้กับกระบวนการเพื่อทำการตัดสินใจสั่งการก็จะทำให้กระบวนการเพื่อทำการตัดสินใจสั่งการนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตามข้อเสียของโครงสร้างแบบนี้คือระบบสารสนเทศยังคงมีผลกระทบต่อการเพิ่มความเป็นประชาธิปไตยในการมีสิทธิตัดสินใจสั่งการอยู่บ้างเล็กน้อย

2. ผลจากการดำเนินการพัฒนารูปแบบ พบว่า องค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดการองค์กร 3) ด้านการอบรม 4) ด้านการนิเทศติดตาม 5) ด้านการวัดและประเมินผลและ 6) ด้านทรัพยากร มีตัวชี้วัด 61 ตัวชี้วัด และผลการพัฒนารูปแบบ ทดสอบด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) จำนวน 3 รอบ โดยการหาค่ามัธยฐานและพิสัย

ชัยนรินทร์ โชติวิวุฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนนึ่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

ระหว่างควอไทล์รายข้อ ซึ่งมีค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.00-5.00 ทุกข้อและพิสัยระหว่างควอไทล์อยู่ระหว่าง 0.00-1.50 ทุกข้อซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความความเป็นไปได้และสอดคล้องกันทุกองค์ประกอบและตัวชี้วัด ดังที่ สโตเนอร์และเวนเคล (Stoner; &Wankel. 1986: 12) ได้กล่าวว่า รูปแบบเป็นแบบจำลองความจริงของปรากฏการณ์ เพื่อให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์นั้นได้ดียิ่งขึ้นและสอดคล้องกับ บาร์โดและฮาร์ทแมน (Bardo; & Hartman. 1982) ที่ว่ารูปแบบ เป็นชุดของข้อความเชิงนามธรรมเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เราสนใจเพื่อใช้ในการนิยามคุณลักษณะ หรือบรรยายคุณลักษณะนั้น ๆ หรือเป็นชุดของแนวคิดที่ได้เรียบเรียงไว้ในลักษณะโครงสร้างอย่างเป็นระบบและมืองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน กลยุทธ์พื้นฐาน เงื่อนไขและข้อจำกัดในการนำรูปแบบไปใช้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สูตรทินอินทร์ข้า (2555: บทคัดย่อ) รูปแบบระบบสารสนเทศงานบริการการศึกษาสำหรับโรงเรียนสาธิตมัธยมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบระบบสารสนเทศงานบริการการศึกษาสำหรับโรงเรียนสาธิตมัธยมประกอบด้วยสารสนเทศ 8 ด้านคือ (1) งานฐานข้อมูลหลัก (2) งานลงทะเบียน(3)งานบริการ(4) งานตารางสอน (5)งานการเงิน (6)งานวัดและประเมินผลการศึกษา(7)งานสถิติการศึกษาและ(8)งานภาระการสอน 2) ซอฟต์แวร์มีการทำงานแบบไคลเอนต์เซิร์ฟเวอร์สามารถประมวลผลได้สารสนเทศครบถ้วนสอดคล้องและทันต่อความต้องการของผู้ใช้ผลการทดสอบซอฟต์แวร์หน่วยย่อยทดสอบรวมและทดสอบทั้งระบบในด้านความถูกต้องของการทำงานและความถูกต้องตามความต้องการของผู้ใช้ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจของผู้ใช้ซอฟต์แวร์ด้านการรักษาความปลอดภัยความสะดวกต่อการใช้งานสมรรถนะในการทำงานความถูกต้องของการทำงานและทำงานตรงตามความต้องการเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีความพึงพอใจมากที่สุดในด้านการรักษาความปลอดภัย

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจากการประเมินด้านความเหมาะสมของ รูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีการตรวจสอบรูปแบบ 4 ประเด็นคือ 1) ความถูกต้องของรูปแบบ 2) ความเหมาะสมของรูปแบบ 3) ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบและ 4) การนำไปใช้พบว่า ผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้ ได้ประเมินรูปแบบ ถึงความเหมาะสม ถูกต้องและการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านแสดงว่า รูปแบบการบริหารจัดการสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในด้านองค์ประกอบและตัวชี้วัด มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีและสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการระบบสารสนเทศได้จริงและมีประสิทธิภาพทำให้การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศของโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลใช้ประโยชน์ในการนำไปบริหารจัดการด้านสารสนเทศได้จริงรวมทั้งช่วยให้โรงเรียนสามารถพิจารณาถึงภาระงานที่ต้องดำเนินการและมีการตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการด้านสารสนเทศของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการเลือกรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สอดคล้องกับ Madaus Scriven and Stufflebeam. (1983: 399 - 402) ได้กล่าวถึงการประเมินรูปแบบ ว่า มีการประเมินรูปแบบ 4 ประเด็น คือ 1) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองต่อความต้องการของผู้ใช้รูปแบบ3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการประเมินความเหมาะสมทั้งในด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

ชัยรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ควรนำรูปแบบการบริหารจัดการด้านสารสนเทศสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ไปใช้ในการดำเนินงานด้านสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ควรมีการพัฒนาบุคลากรโดยมีการจัดฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงอย่างต่อเนื่องควรสนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานในหน่วยงานที่มีการจัดระบบสารสนเทศที่ดีเด่นสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่างได้และจัดหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศให้บุคลากรได้ศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาการจัดและพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงรูปแบบการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้การดำเนินงานการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ควรทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการจัดระบบสารสนเทศในการวางแผนเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานการวางแผนให้เป็นรูปแบบการจัดระบบสารสนเทศที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเนื่องจากแต่ละสถานศึกษามีปัจจัยต่างกันที่จะส่งผลต่อการจัดระบบสารสนเทศของสถานศึกษาเพื่อให้การจัดระบบสารสนเทศมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา. กรมสามัญศึกษา.
- คณาจารย์สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2550). เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชุตินา สัจจพันธ์. (2544). การรู้สารสนเทศ เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาคนไทยและสังคมไทย. สุขโขทัยธรรมมาธิราช. 14,3(กันยายน-ธันวาคม): 50-63
- สมาน ลอยฟ้า. (2544 ตุลาคม-ธันวาคม). การรู้สารสนเทศ: ทักษะที่จำเป็นสำหรับสังคมสารสนเทศ (Information Literacy: Essential Skill for Information Society). บรรณารักษศาสตร์ มข. 19(1): 1-5.
- สุวัฒน์ ธรรมสุนทร. (2556). ปัญหาจากการบริหารและการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา. เข้าถึงจาก: <http://mediathedu.blogspot.com/2012/07/122.html#comment-form> (ค้นเมื่อ: 16 กันยายน 2556)
- สุตรทิน อินทร์ช้ำ. (2555). รูปแบบระบบสารสนเทศงานบริการการศึกษาสำหรับโรงเรียนสาธิตมัธยม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2544). ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา กรอบแนวการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Bardo, J. W. , & Hartman, J.J. (1982). Urban Sociology: A Systematic Introduction. U.S.A.: F.E. Peacock.

ธัญนรัตน์ โชติวิฑูฒิพงศ์, เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, ไพบุลย์ อ่อนมั่ง
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559 (59-73)

Bawden, D. (2001). Information and digital literacies: A review of concepts. *Journal of Documentation*, 57(2), 218-259. Retrieved July 13, 2009, from Library Literature & Information Science Full Text database.

Madaus, G.F., Scriven, M.S. & Stufflebeam. D.I. (1983). *Evaluation and Human Service Evaluation*. Boston : Kluwer Nijhoff.

Stoner, J. A. F. & Wankel, c. (1986). *Management*. New Jersey : Englewood Cliffs. Pren tice-hall